

statens område, bortset fra visa og tilladelser til at blive i landet udstedt under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse eller asyl;

- f) indrejsevisum: tilladelse eller afgørelse fra en medlemsstat med henblik på, at en udlænding kan indrejse på dens område med forbehold af, at de øvrige indrejsebetingelser er opfyldt;
- g) transitvisum: tilladelse eller afgørelse fra en medlemsstat med henblik på, at en udlænding kan gennemrejse dens område eller passere gennem transitområdet i en havn eller lufthavn med forbehold af, at de øvrige transitbetingelser er opfyldt.

2. Arten af visummet bestemmes på baggrund af de i stk. 1, litra f) og g), opstillede definitioner.

ARTIKEL 2

Medlemsstaterne bekræfter på ny deres forpligtelser i henhold til Genève-konventionen, ændret ved New York-protokollen, uden nogen som helst geografisk begrænsning af disse instrumenters anvendelsesområde, og deres tilsagn om at samarbejde med tjenestegrene under De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge med henblik på anvendelsen af disse retsakter.

ARTIKEL 3

1. Medlemsstaterne forpligter sig til at sørge for, at enhver udlænding, der ved grænsen eller på deres område indgiver en asylansøgning til en af dem, får denne ansøgning behandlet.

2. Denne ansøgning behandles af en enkelt medlemsstat, der bestemmes efter kriterierne i denne konvention. Kriterierne som er defineret i artikel 4-8 finder anvendelse i den anførte rækkefølge.

3. Denne ansøgning behandles af medlemsstaten i overensstemmelse med dens nationale lovgivning og dens internationale forpligtelser.

4. Hver medlemsstat har ret til at behandle en asylansøgning, som den får forelagt af en udlænding, selv om behandlingen af ansøgningen

ikke påhviler den efter kriterierne i denne konvention, såfremt asylansøgeren samtykker heri.

Den medlemsstat, der er ansvarlig efter ovennævnte kriterier, bliver herefter frigjort for sine forpligtelser, der overgår til den medlemsstat, der ønsker at behandle asylansøgningen. Sidstnævnte stat underretter den medlemsstat, der er ansvarlig efter nævnte kriterier, hvis den har fået forelagt ansøgningen.

5. Enhver medlemsstat bevarer muligheden for i medfør af sin nationale lovgivning at sende en asylansøger til et tredjeland under overholdelse af bestemmelserne i Genève-konventionen, ændret ved New York-protokollen.

6. Proceduren til fastsættelse af, hvilken stat der efter denne konvention er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, indledes, så snart en asylansøgning indgives for første gang i en medlemsstat.

7. Den medlemsstat, asylansøgningen er indgivet til, skal på de i artikel 13 fastsatte betingelser og for at afslutte proceduren til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, tilbagetage en asylansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat og dér har indgivet en asylansøgning efter at have trukket sin ansøgning tilbage under proceduren til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig.

Denne forpligtelse ophører, hvis asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller af en medlemsstat har fået udstedt en opholdstilladelse med en varighed på mere end tre måneder.

ARTIKEL 4

Hvis et medlem af asylansøgerens familie i en medlemsstat er blevet anerkendt som flygtning i henhold til Genève-konventionen, ændret ved New York-protokollen, og opholder sig lovligt der, er denne stat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, hvis de interesserede parter ønsker det.

Det pågældende familiemedlem kan kun være asylansøgerens ægtefælle eller hans ugifte mindreårige barn på under atten år eller, hvis